

"L'altre és el meu germà"

Sovint ens preguntem sobre el per què de la nostra vida, busquem el 'sentit de la vida'. Aprofundir en el 'sentit de la vida' de la nostra vida, forma part del descobrir la nostra missió en aquesta i de les qüestions essencials que ens fem des de la nostra humanitat.

Doncs bé, en la nostra vida: què ens impulsa a ser i fer d'una determinada manera? No tots tenim els mateixos sistemes de creença... Què és doncs el que ens anima?

La manera d'existir de la humanitat i de fer viable la seva evolució ha estat sempre en relació amb l'altre o altres: cap persona subsisteix com a ésser integral, sense l'ajut, els ensenyaments, la formació, etc. que altres li aporten. I al revés, l'altre també rep de cadascú de nosaltres. La vida de relació entre les persones ens nodreix, no només en un sentit material, físic, sinó que també conforma la dimensió espiritual, mental i psicològica de les persones.

Ara, si aprofundim en aquest pensament, ens trobem que no només es tracta de 'prendre i donar'; pren importància l'objectiu perseguit, el 'cap a on vaig' i tan important com l'anterior, és el 'com ho fem'. És en aquest punt en què podem encarar el nostre PROJECTE de vida.

Definir-lo és part de la persona. Si hi ha alguna cosa que ens és comú, és la regla d'or, que trobem en totes les religions, i que correspon també a un deure ètic: *"no facis als altres el que no vulguis que et facin a tu"*.

Apareix, llavors, el 'bon tracte', el 'ben dir', el 'ben actuar'. Això és part d'una dimensió espiritual en la qual considerem l'altre com a part necessària i imprescindible de la nostra existència, és a dir: **l'altre com el meu germà** dins la gran família que és la humanitat. Busco no només el meu bé, sinó també el de l'altre. Per això és important estar atent a les seves circumstàncies personals, fent que el meu projecte contingui la relació fraterna amb els altres, no només perquè m'agrada que em tractin així, sinó perquè aquest 'com', aquesta manera de fer, forma part del meu ésser.

Llavors, tenir en compte el bé dels altres en el meu actes, no és només un deure de consciència, sinó que és també una tasca d'amor fraternal que col·labori dins del meu propi cercle d'influència, en la construcció d'una humanitat saludable i plena.